Fiyatı : 30 TL.
Pazar günleri çıkar
SAYI: 573

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

GIRGIR 12 YAŞINA BASTI

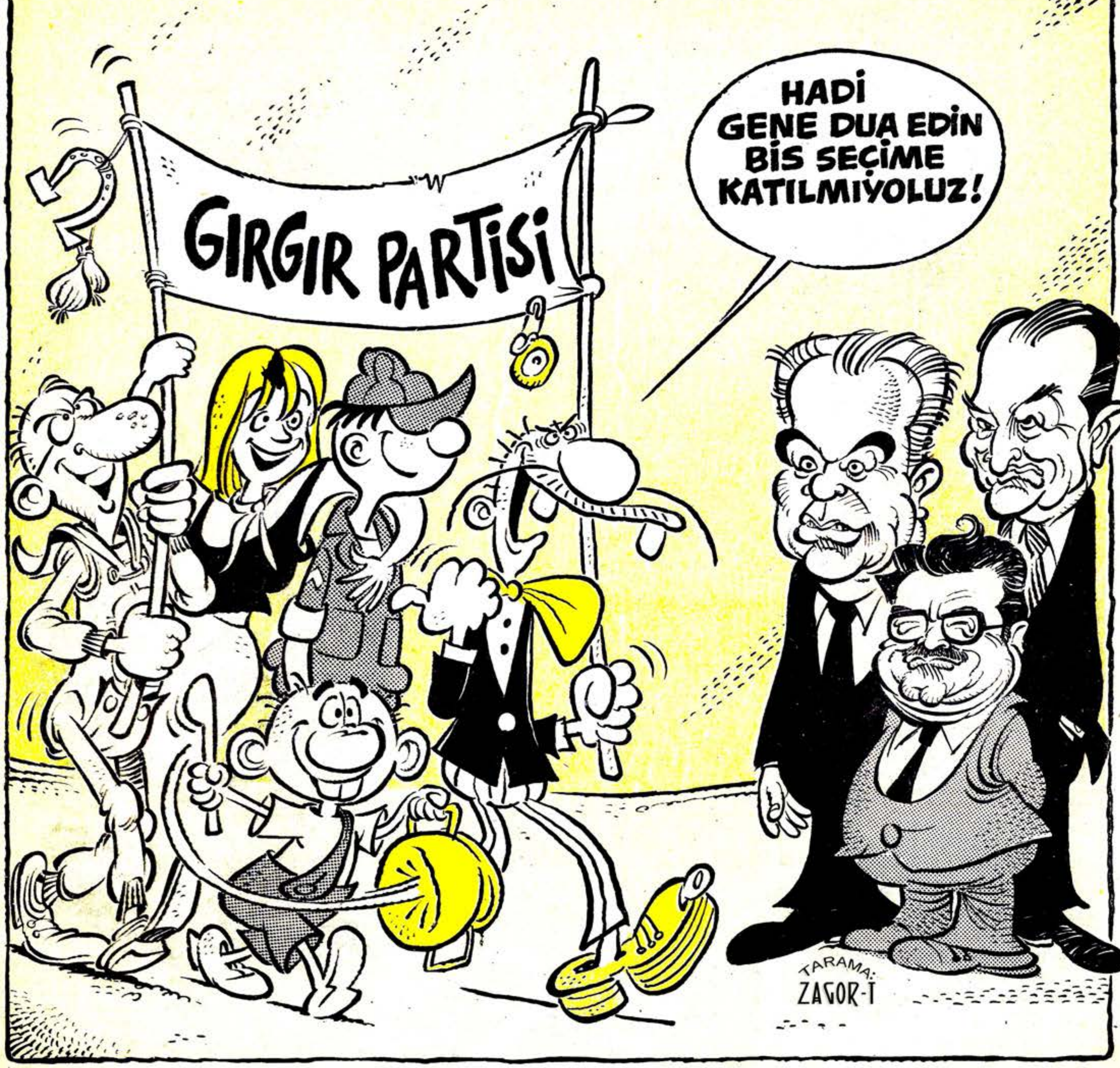

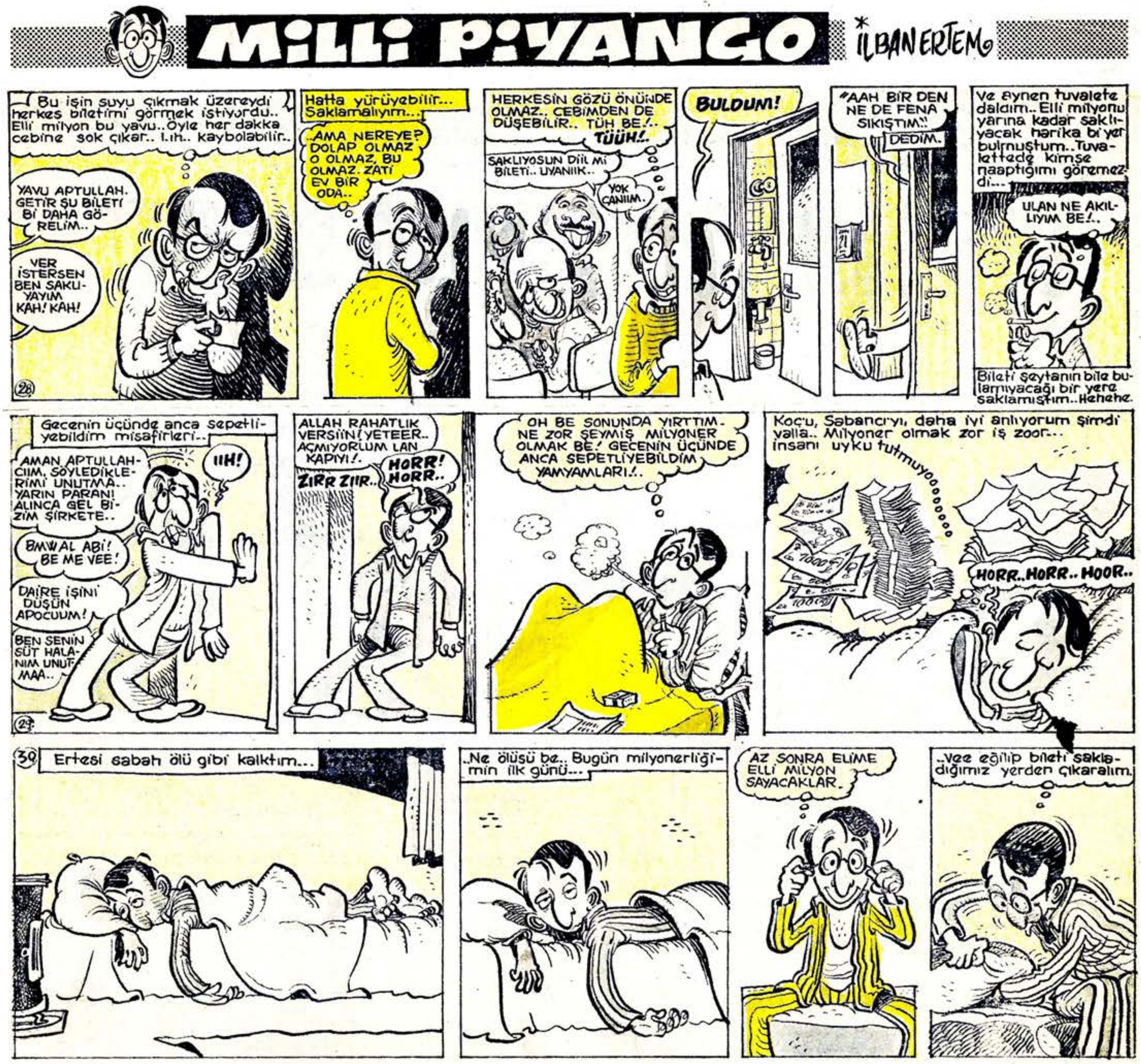

On ikinci yaşımıza basarken, Gırgır'a emek vermiş arkadaşlarımızdan **İbrahim Güngör, Oğuz Alplaçin, Süavi Süalp, Mehmet Polat ve Mim Uykusuz'u** özlem ve rahmetle anıyoruz.

ÖMER ÇAM (İzmir)
Daha güçlü espriler bulacağınıza inanıyorum.. Ayrıca bulmak zorundasınız da...

Demiryollarımız yenileniyor.

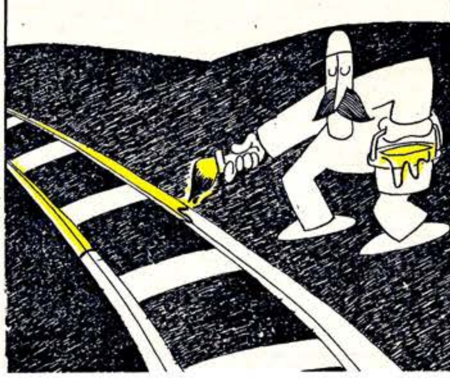

MUSA GÜMÜŞ (Gaziantep)
İlk çizgileriniz de başarılıydı ama, o yıllardan bu yana çizginizdeki gelişme bana büyük sevinç veriyor. Yayınladığım karikatürünüzde siyah beyaz lekelerin çengesi ve rayları boyayan adamın, sade fakat kendine has çizgisi (ayrıca) resim sanatının da "Güzellik ölçülerini" taşıyor.

Zaten karikatürü, anası mizah sanatı, babası da resim sanatı olan bir "Fırlama" olarak kabul edebiliriz. Önce anasının edebi değerlerinden, sonra da babasının kısıtlayıcı desen ölçülerinden kurtulur. Çocukluğunda, başına buyruk çala kalem özgürlüğün tadını çıkarır. Olgunlaştıkça yine mizahın "Edebiyatçı" resminde estetik (Güzellik) ölçülerine dönmeye çalışır. Bir çeşit yuvaya dönüş özlemidir bu..Bir anlamda "Güzel sanatlar dışı" sayılan karikatürün "Evcilleşme" evrimi başlamıştır. Karikatür sanatındaki bu evcilleşme tutkusu yüzünden bazen "Mizah" yok olur. Karikatür şiirli, felsefeli hatta sadece "Manalı çizgiler" biçimine dönüşür. 27 Mayıs devriminden sonra muhalefet nedeni biten Türk Karikatürü, altmışlı yıllarda bu döneme girmiştir. Soyut konulu, simgeci anlatımlı bu karikatür tavrı, gazete ve dergilerde kendine yer bulamayınca uluslararası karikatür yarışmalarında soluk alabilmiştir.

Karikatürünüz bu anlattığım özellikleri taşıdığı gibi günceli de karşılamaya çalışıyor.

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Seçimlere üç parti giriyor...

● İstanbul sinemalarında üç boyutlu film oynuyor.

● Otomobil üreticileri "Fiatı ucuzlatırız ama kalite düşer" dedi.

İyileşme umuduyla gittiği AMELİYAT MASASINDA KALDI

Apandisit teşhisi ile hasataneye kaldırılan Numan Sefil (19) adlı genç, tüm çabalara rağmen ameliyat masasında kalmıştır.

İfadesi alınan operatör Dr.Necati Safra "Maalesef hasta ameliyat masasında kaldı. Tüm doktor arkadaşlarla elimizden geleni yaptık. Ancak Numan adlı genci masadan kaldıramadı. "Abiler yatıcak yerim yok. En ucuz otel 1000 kağıt. Havalar soğudu...Parklarda yatılmıyor. Ameliyat masasında yatıcam" diye tutturdu. Herifi 4 doktor söküp alamadık. Önüne gelen böyle yaparsa işimiz var" demiştir.

MİLLİ PİYANGO

İLBAN ERTEM

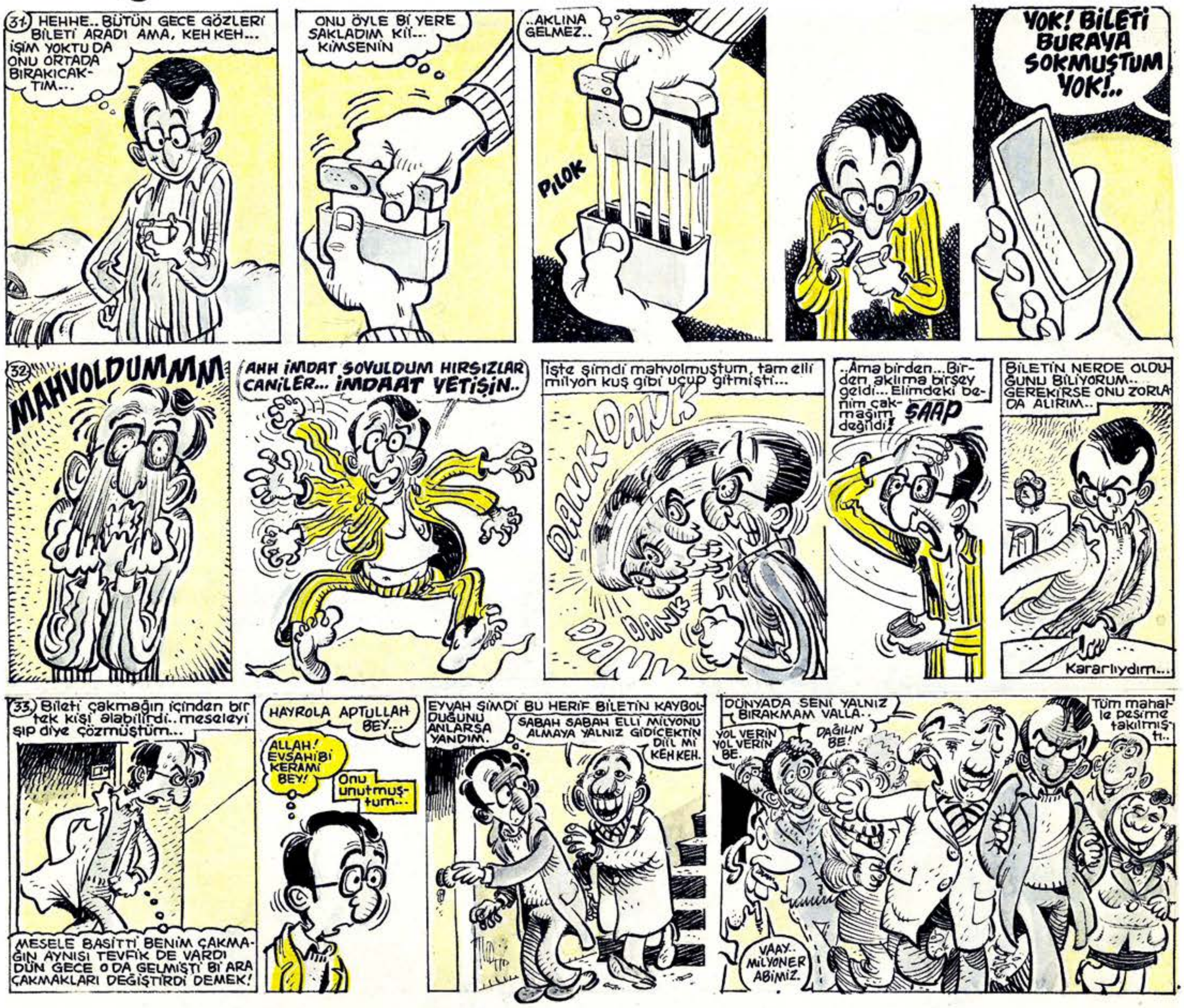

MURAT SAYIN (Ankara)
Esprinizi süpürgeye binip uçma olayı olarak düşünebilsek, karikatürünüz güzel. Çöpçünün şehir pisliğinden illallah deyip pırr diye uçuvermesi ne iyi..Ama cadılar süpürgeye binip uçar..Cadı kişiliği ile çöpçü kişiliğinin uyan yanı olmadığından espriniz biraz süpürgeye binmiş şekilde "Havada" kalıyor. Zaten sizi pek anlayamıyorum. Hem keskin bir mizahçı kişiliği yansıtan mektuplar yaz..Hem zehir gibi çizgi çiz..Hem de böyle uçar kaçar ya da yayınlamadığım gibi çıkmış espriler bul..Bu yetenek ve ustalıkla bunu nasıl beceriyorsunuz anlamıyorum...

REMZİ KELEŞ (İzmit)
Kurşun kalemle çizerken, desene ve kompozisyona yeterli özeni göstermiyorsunuz.

TUFAN SELÇUK (İzmir)
Çok küçük kağıtlara çizmeyin. Hem deseni hem mürekkeplemeyi rahat yapamazsınız. Tarama yapmak niyetiniz, karalamaya dönüyor. Çok fazla desen çalışmalısınız.

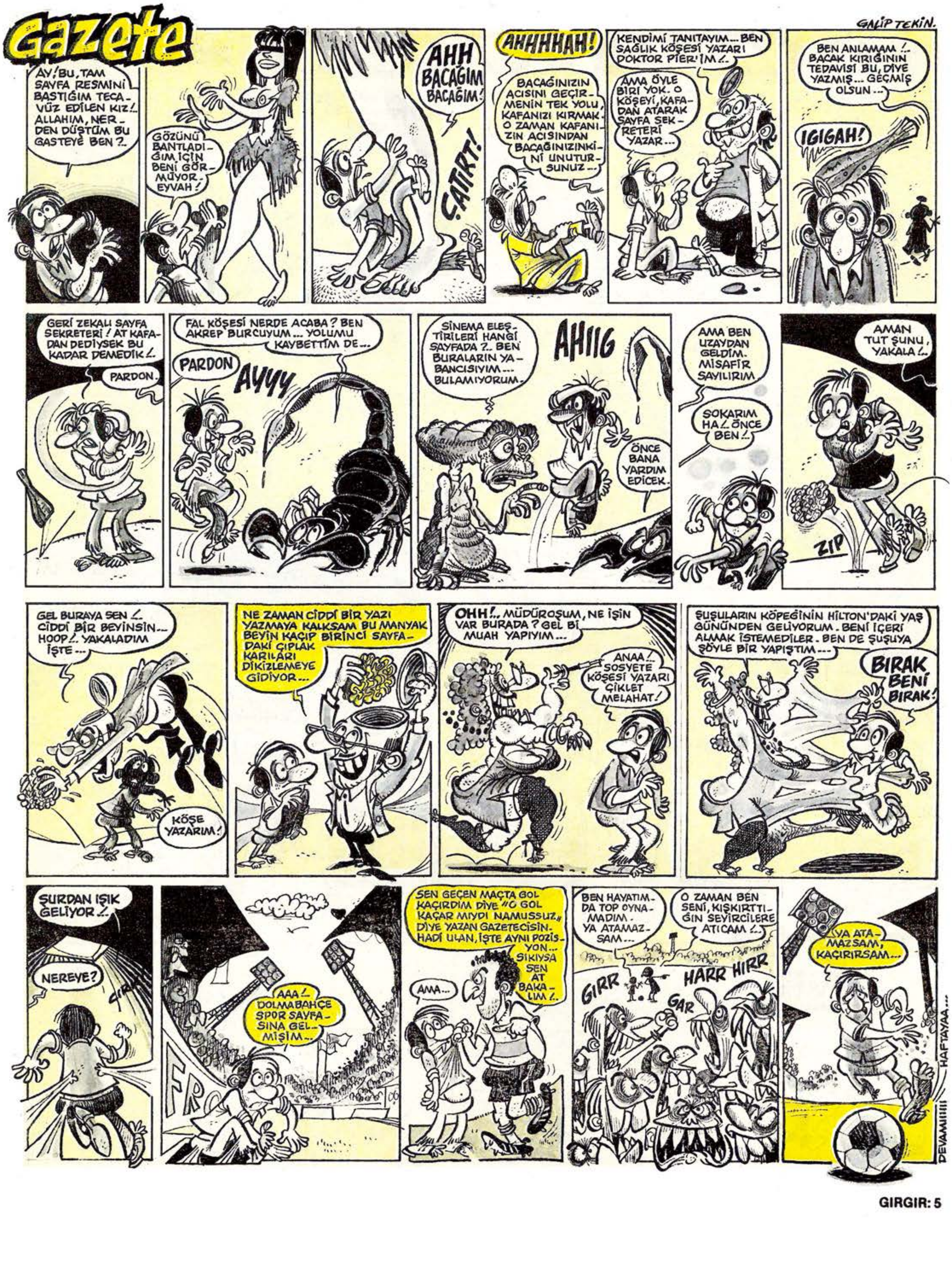
Gazete
GALİP TEKİN.
AY! BU, TAM SAYFA RESMİNİ BASTIĞIM TECAVÜZ EDİLEN KIZ! ALLAHIM, NERDEN DÜŞTÜM BU GASTEYE BEN ?..
GÖZÜNÜ BANTLADIĞIM İÇİN BENİ GÖRMÜYOR. EYVAH!
AHH BACAĞIM BACAĞIM!
ÇATIRT!
AHHHHAH!
BACAĞINIZIN ACISINI GEÇİRMENİN TEK YOLU KAFANIZI KIRMAK. O ZAMAN KAFANIZIN ACISINDAN BACAĞINIZINKİNİ UNUTURSUNUZ...
KENDİMİ TANITAYIM... BEN SAĞLIK KÖŞESİ YAZARI DOKTOR PİER'İM!..
AMA ÖYLE BİRİ YOK. O KÖŞEYİ, KAFADAN ATARAK SAYFA SEKRETERİ YAZAR...
BEN ANLAMAM!.. BACAK KIRIĞININ TEDAVİSİ BU, DİYE YAZMIŞ... GEÇMİŞ OLSUN...
IGIGAH!
GERİ ZEKALI SAYFA SEKRETERİ! AT KAFADAN DEDİYSEK BU KADAR DEMEDİK!.
PARDON.
FAL KÖŞESİ NERDE ACABA? BEN AKREP BURCUYUM... YOLUMU KAYBETTİM DE...
PARDON
AYYY
SİNEMA ELEŞTİRİLERİ HANGİ SAYFADA?.. BEN BURALARIN YABANCISIYIM... BULAMIYORUM.
AHIIG
AMA BEN UZAYDAN GELDİM. MİSAFİR SAYILIRIM.
SOKARIM HA! ÖNCE BEN!
ÖNCE BANA YARDIM EDİCEK.
AMAN TUT ŞUNU, YAKALA!..
ZIP
GEL BURAYA SEN! CİDDİ BİR BEYİNSİN... HOOP! YAKALADIM İŞTE...
KÖŞE YAZARIM!
NE ZAMAN CİDDİ BİR YAZI YAZMAYA KALKSAM BU MANYAK BEYİN KAÇIP BİRİNCİ SAYFADAKİ ÇIPLAK KARILARI DİKİZLEMEYE GİDİYOR...
OHH!.. MÜDÜROŞUM, NE İŞİN VAR BURADA? GEL Bİ MUAH YAPIYIM...
ANAA! SOSYETE KÖŞESİ YAZARI ÇİKLET MELAHAT!
ŞUŞULARIN KÖPEĞİNİN HİLTON'DAKİ YAŞ GÜNÜNDEN GELİYORUM. BENİ İÇERİ ALMAK İSTEMEDİLER. BEN DE ŞUŞUYA ŞÖYLE BİR YAPIŞTIM...
BIRAK BENİ BIRAK!
ŞURDAN IŞIK GELİYOR!.
NEREYE?
AAA! DOLMABAHÇE SPOR SAYFASINA GELMİŞİM...
SEN GEÇEN MAÇTA GOL KAÇIRDIM DİYE "O GOL KAÇAR MIYDI NAMUSSUZ" DİYE YAZAN GAZETECİSİN. HADİ ULAN, İŞTE AYNI POZİSYON...
SIKIYSA SEN AT BAKALIM!
AMA...
BEN HAYATIMDA TOP OYNAMADIM. YA ATAMAZSAM...
O ZAMAN BEN SENİ, KIŞKIRTTIĞIN SEYİRCİLERE ATICAM!
GIRR
HARR HIRR
GAR
YA ATAMAZSAM, KAÇIRIRSAM...
DEVAMIIIII HAFTAYAAA...

MİLLİ PİYANGO

İLBAN ERTEM

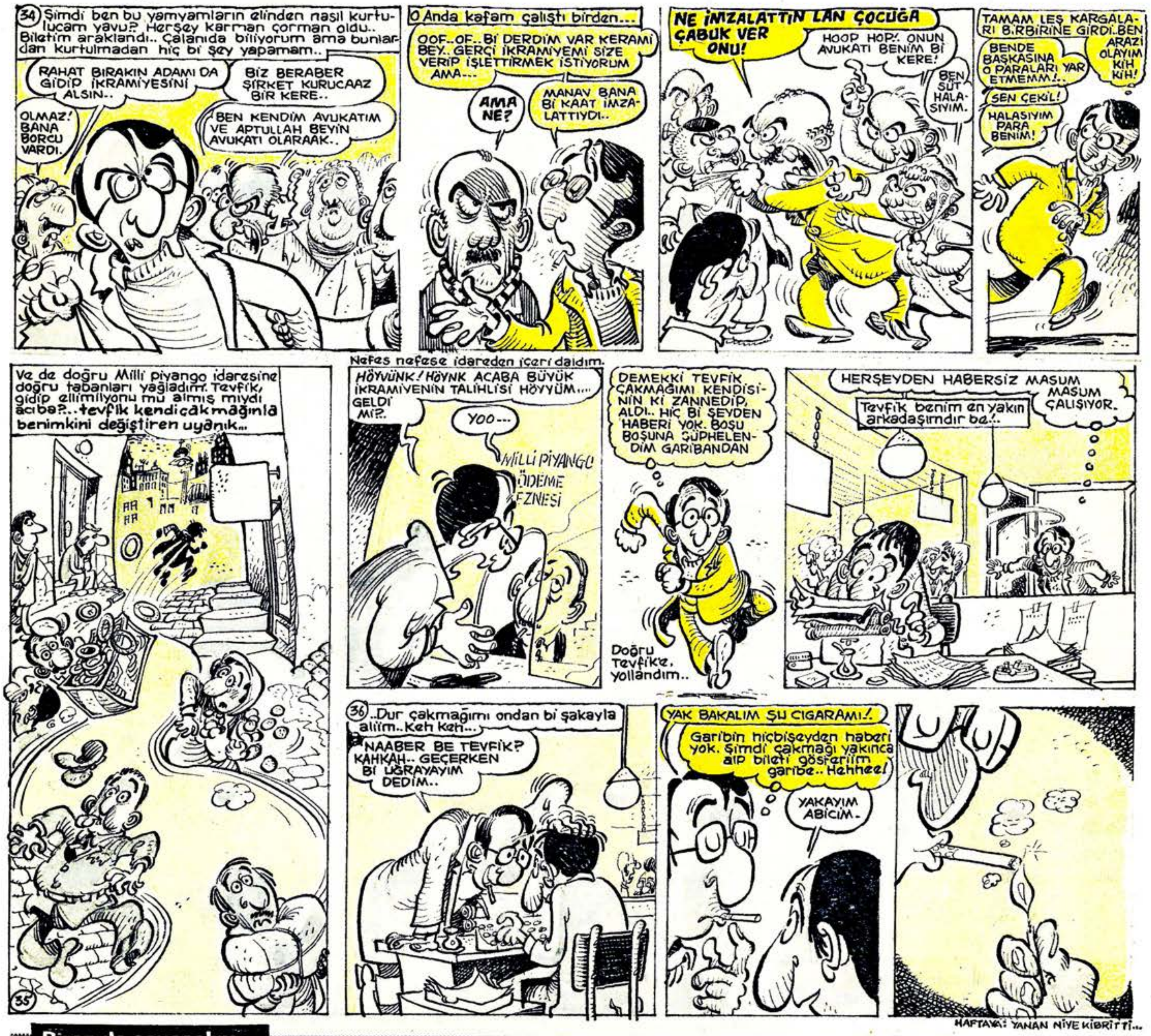

Biraz da savaşalım...

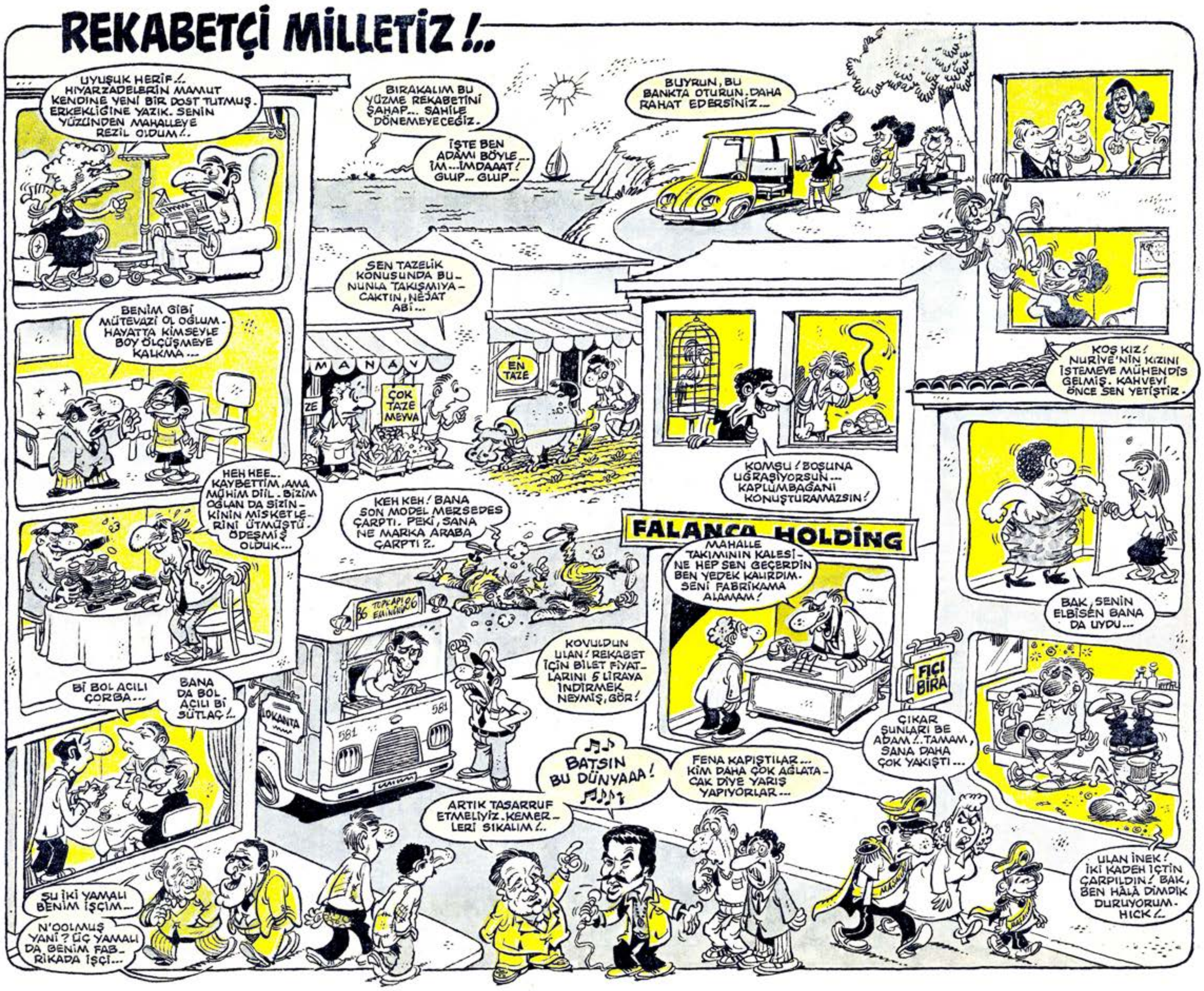
REKABETÇİ MİLLETİZ !..
UYUŞUK HERİF !.. HIYARZADELERİN MAMUT KENDİNE YENİ BİR DOST TUTMUŞ. ERKEKLİĞİNE YAZIK. SENİN YÜZÜNDEN MAHALLEYE REZİL OLDUM !..
BIRAKALIM BU YÜZME REKABETİNİ ŞAHAP... SAHİLE DÖNEMEYECEĞİZ.
İŞTE BEN ADAMI BÖYLE... İM... İMDAAAT! GLUP... GLUP...
BUYRUN, BU BANKTA OTURUN. DAHA RAHAT EDERSİNİZ...
SEN TAZELİK KONUSUNDA BUNUNLA TAKIŞMIYACAKTIN, NEJAT ABİ...
MANAV
ÇOK TAZE MEYVA
EN TAZE
BENİM GİBİ MÜTEVAZİ OL OĞLUM. HAYATTA KİMSEYLE BOY ÖLÇÜŞMEYE KALKMA...
KOŞ KIZ! NURİYE'NİN KIZINI İSTEMEYE MÜHENDİS GELMİŞ. KAHVEYİ ÖNCE SEN YETİŞTİR.
KOMŞU! BOŞUNA UĞRAŞIYORSUN... KAPLUMBAĞANI KONUŞTURAMAZSIN!
HEH HEE.. KAYBETTİM, AMA MÜHİM DİIL. BİZİM OĞLAN DA SİZİNKİNİN MİSKETLERİNİ ÜTMÜŞTÜ. ÖDEŞMİŞ OLDUK...
KEH KEH! BANA SON MODEL MERSEDES ÇARPTI. PEKİ, SANA NE MARKA ARABA ÇARPTI ?..
FALANCA HOLDİNG
MAHALLE TAKIMININ KALESİNE HEP SEN GEÇERDİN BEN YEDEK KALIRDIM. SENİ FABRİKAMA ALAMAM!
BAK, SENİN ELBİSEN BANA DA UYDU...
86 TOPKAPI EMİNÖNÜ 86
KOVULDUN ULAN! REKABET İÇİN BİLET FİYATLARINI 5 LİRAYA İNDİRMEK NEYMİŞ, GÖR!
FICI BİRA
Bİ BOL ACILI ÇORBA...
BANA DA BOL ACILI Bİ SÜTLAÇ !..
LOKANTA
ÇIKAR ŞUNLARI BE ADAM !.. TAMAM, SANA DAHA ÇOK YAKIŞTI...
BATSIN BU DÜNYAAA!
FENA KAPIŞTILAR... KİM DAHA ÇOK AĞLATACAK DİYE YARIŞ YAPIYORLAR...
ARTIK TASARRUF ETMELİYİZ. KEMERLERİ SIKALIM !..
ŞU İKİ YAMALI BENİM İŞÇİM...
N'OOLMUŞ YANİ ? ÜÇ YAMALI DA BENİM FABRİKADA İŞÇİ...
ULAN İNEK! İKİ KADEH İÇTİN ÇARPILDIN! BAK, BEN HÂLÂ DİMDİK DURUYORUM. HICK !..

● Avrupa Yüzme Şampiyonası'ndan...

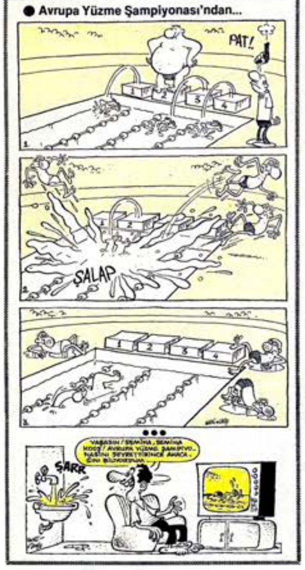

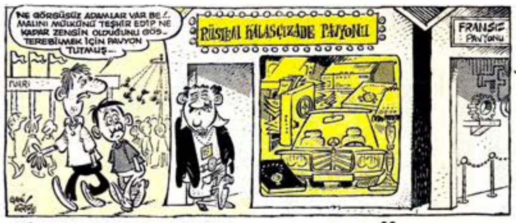

● İzmir Fuarı'nda açık saçık giysilerle, sahneye çıkmak yasaklandı..

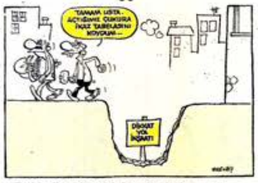

● Okullara kayıt için yığınlarla evrak gerekiyor...

●●●

750 BİN LİRAYA BEBEK'TE DENİZ KENARINDA SATILIK EV

Babaeski'nin Zıvana köyünde bulunan 55 metrekarelik evimi İstanbul Bebek'te deniz kenarında 750 bin liraya satıcam.

Kan davası yüzünden köye gidemiyorum. Bu nedenle Babaeski'nin Zıvana köyündeki evimin satış işini Bebek'te denizkenarınsa konuşsak iyi olur.

ÖLDÜKTEN SONRA DİRİLENLER ÖLÜMÜ ANLATIYOR..

Hepimize öldükten sonraki yaşamı ve ölümü merak eder dururuz. Sizler için bir kaç kez ölüp dirilen Kamil Kefen adındaki bir vatandaşımızla konuştuk...

-Merhaba Kamil bey...Yanılmıyorsam bir kaç kez ölmüşsünüz. Örneğin ilk ölümünüzde neler hissettiniz?

-Hiç bir şey...Öldüğümün farkında bile değildim...

-Nasıl yani?

-Bir ara işim düştü nüfus memurluğuna gittim, "Sen öleli 4 yıl oluyor kardeşim şimdiye kadar nerdeydin" dediler. Yani 4 yıl önce öldüğüm halde hiç bir şey duymamışım. Sonra yanlışlık olduğunu anladılar.

-Sonraki ölümleriniz nasıl oldu?

-Bir keresinde hastahanede yatıyordum. Beni bir alete bağlamışlardı. Bir ara alet acaip sesler çıkarıp durdu. Hemen başıma üşüştüler. Birisi "Öldü" dedi. Ölmeme rağmen konuşulan her şeyi duyup görebiliyordum. Hatta bir ara hemşireden su istedim. Hemşire suyu verirken "Vah yazık, başın sağolsun. Pek genç gittin" dedi. Ben de "Dostlar sağolsun" dedim.

-E...O zaman siz ölmemişsiniz ki...

-Tabi...Ama bi türlü doktorlara anlatamadım. "Alet öyle gösteriyor. Biz o alete bir sürü para saydık. Ondan iyimi bilicem ulan?" diye öyle bir bağırdılarki sesimi çıkaramadım.Sonra, beni götürüp morga kapadılar.

-Tabii sonra aletin bozuk olduğu anlaşıldı...

-Yok canım, nerde...Hemşire kılığına girip te hastahaneden kaçmasaydım...

-Kaçınca ne yaptınız?

-Ne yapabilirsin ki. Kanunen ve tıbben ölmüşsün. Kendi cenazeme gidip ağladım. İyi adamdım doğrusu. İşi karıma açıkladım...

-Peki sizin yerinize kimi gömdüler...

-Kimbilir?...

-Sonra...

-Ben evime gidip geliyorum tabi. Bir gün bizim mahallenin dayısı önümü kesti. Başladı nara atmaya "Ulan sen kocası yeni ölmüş karının evine girip çıkmaya utanmıyo musun pezevenk" diyip duruyor. "Sana ne" diyince herif beni bıçakladı. O zaman öldüm.

-Hele şükür, toprağınız bol olsun. Acı duydunuz mu?

-Yok tatlı bir müzik sesiyle göğe doğru yükseldim.

-Ne çalıyordu..

-Mastika...Karım "Bu sefer geberdi" diye sevincinden göbek atıyordu da...

-Sonra neler oldu? Öbür dünyada iyi miydiniz?

-Orda bana "Sen daha geçen gün öldündü ya...Evraklarda öyle yazıyor. Sahtekarlık yok" diyerek içeri giremeyeceğimi anlattılar. Hani gömdüğümüz bir ölü vardı ya onu ben sanıyorlar. Şimdi yargıtaya baş vurdum; bakalım noolucak?

Atilla ATALAY

HER HAFTA İÇİMİZDEN BİR KAHRAMAN

● Sizlere her hafta değişik birinin öykülerini çizeceğiz.. Dikkat edin onu mutlaka tanıyacaksınız..Adı değişik olacak ama ya komşunuzdur, ya arkadaşınız..Belki siz bile olabilirsiniz. Bu haftaki kahramanımız:

EGOİST EKREM

TRT KENDİ ÇEKTİRDİĞİ "YORGUN SAVAŞÇI" FİLMİNİ OYNATMAMA KARARI ALDI

Yorgun Savaşçı- edebiyatımızın en güçlü yazarlarından olan Kemal Tahir'in ünlü romanlarından biridir.

Konu olarak İstiklal Savaşımızı içeren -Yorgun Savaşçı- romanı bundan 5 yıl kadar önce ve TRT'nin isteği üzerine filme alındı. Yönetmenliğini Halit Refiğ'in yaptığı bu dizi film milyonlarca liraya çıkmıştı. Fakat ne hikmetse Yorgun Savaşçı filminin bunca masraftan sonra TV'de gösterilmesinden vazgeçildi. Açıkcası ipe sapa gelmez Amerikan dizileri peş peşe oynatılırken,Kurtuluş Savaşımızı anlatan-Yorgun Savaşçı- filmi seyirciye çok görüldü.

Şöhretin Yolu

Mustafa Demirci (Malatya)

Yolda bile yürüyemeyenlerin, beklenmedik bir anda, gazetelerde, dergilerde boy göstermesi kıskançlık damarlarımı kabartıyor. Daha düne kadar, boynunda delikli silgiyle dolaşanların, kalemleri kaybolmasın diye, iple boynuna asanların hepsi herkesçe tanınır oldular. Anladım ki her şeyi sineye çekmekle, kendi halinde yaşamakla, her olguya boyun eğmekle, kimsenin bizi tanıyacağı yok. Aklıma nasıl takıldığını ben de bilemiyorum. Şöhretli olma tutkusu, büyüdükçe büyüyor içimde. Gazetelere geçmek, herkes tarafından tanınmak istiyorum. Ne kadar çaba harcadıysam da bu isteğin önüne geçemedim. Geceleri uyurken bile meşhur olmanın gerekliliğini sayıklıyormuşum. Evdekiler bu huyumdan rahatsız olmuşlar. Benden habersiz, "Derin" bir hocaya muska yazdırıp, gömleğime dikmişler ama onun da yararı olmamış.

Kafama koydum bir kez.. Mutlaka meşhur olacağım. Olmalıyım da... Yolumdan beni hiçbir güç döndüremez. Günlerce, en ince noktaları da gözönünde bulundurarak, televizyondan izlediğim soygun ve cinayet filmlerinden öğrendiklerimi de katarak, çok mükemmel bir plan yaptıktan sonra, bunu yaşama geçirmeye karar verdim.

Sakalım uzamış... Gazetelere sakallı çıkmak istiyorum. Bacaklarımda kot pantolon, ayaklarımda ucu sivri, yumurta topuk ayakkabılar var. Gömleğimin baştan üç düğmesi açık. Gazetelere bu görünümle geçeceğim için çok sevinçliyim.

Önce banka soymakla başlamalıyım işe. Bunda başarılı olamazsam, adam ya da uçak kaçırma, yaralama, baskın gibi yolları deneyeceğim.

Prova için bankaya gidiyorum. Kaç kişiler?.. Alarm önlemi var mı?.. Veznenin kapıya uzaklığı ne kadar? Kaç personel var?.. İşi kaç dakikada bitirebilirim?.. Gözlemleyip, planda değişiklik yapacağım özellikleri yerinde inceleyeceğim. Yüzüme oldukça sert bir ifade verip, bankaya girdim. Elimden geldiğince sakin olmalıyım. Gözden kaçacak küçük bir yanlışlık bile, ölümüme neden olup, gazetelere geçtiğimi göstermeyebilir. Ağır adımlarla vezneye ilerledim. İki elim de yazlık montun ceplerinde. Veznedeki adam, düşüncelerimi mi anladı, yoksa görünümümden mi korktu bilmiyorum. Başladı titremeye. Hem titriyor, hem de paraları önüme yığmaya çalışıyor.

-"Ne oluyoruz be?" dedim sertçe.

-"Çoluk-çocuğum var" diye kekeledi adam.

-"Ne olmuş varsa... Benim yok."

-"Benim var efendim, ben de iki tane."

-"Ya öyle mi? Allah bağışlasın. Kız mı, oğlan mı?"

-"Bir kız, bir oğlan."

-"Okula gidiyorlar mı?"

-"Hayır efendim. Daha küçükler"

Hem konuşuyor, hem paraları yığmaya devam ediyor adam.. Veznedarı gören personel ile iki mudi bembeyaz oldu. Hiç kimse kıpırdamadan, paranın önüme yığılışını izliyor. Alarm ziline basmayı mı unuttular, bastılar da o mu çalmadı, yoksa kökten mi tertibatsızdı bilmiyorum. Parayı torbaya dolduran adam "Buyurun" dedi nazikçe. Şaşkınlıktan elimin paraya uzandığını, oradakilere daha sert bakarak çıktığımı anımsıyorum bile.

Para torbası elimde... Polisin oraya buraya koşuşturmasını izliyorum. Bir kargaşadır gidiyor. Tam aradığım, aylardır düşlediğim fırsat çıktı sonunda. Birazdan yeni yakalayacaklar ve meşhur olacağım. Polislerle beraber ben de koşuşturuyorum. Özellikle onların gözleri önünde dolaşıyorum ki yakalasınlar. Hatta bu koşmacada polise koltuk bile vuruyorum. Hayret... Her şeye, her yere bakıyorlar da elimdeki çantaya bakmıyorlar. Bağrışmalar, koşuşmalar devam ediyor. "Silahlıymışlar,üç kişilermiş,i bombaları da varmış" gibi sözleri duydukça sinirleniyorum. "Hey polisler... Soygunu ben yaptım" diye bağırasım geliyor. Ama acele etmemeliyim. Nasıl olsa yakalanıp, meşhur olacağım. Ha beş dakika önce ha beş dakika sonra, ne değişir... Baktım ki polislerin bana

yardım edeceği yok. Bu sorunu da kendim çözmeliyim. Bana doğru koşan polise ben de koştum, çarpıştık. İkimiz birden yere yuvarlandık. O hemen kalktı. Ben kalkmıyorum ki adam yakamdan tutup kaldırsın da yakalama işi de bitsin. Üzerindeki tozları silkeleyen polis "Ben sana gösterirdim ama şimdi soyguncunun peşindeyim" diye bağırarak uzaklaştı. Sinirlerim gittikçe geriliyor. Aynı yöntemi bir başka poliste denemeliyim. Üç-dört metre ilerde, elini, kolunu sallayarak emirler yağdıran komsere doğru ilerledim. Dikkatini çekmek için yanından geçerken bütün gücümle bir omuz vurdum. Bana bakınca da yüzüme suçluluk duygusu vermeye çalışarak, hafiften gülümsedim. O da gülümseyerek, karşılıkta bulundu. "Çok afederseniz beyefendi" dedi. "Kolumu arkadaşlara doğru sallarken size değdi özür dilerim." Bunlar, beni yakalamamakla en büyük işkenceyi yapıyorlar. Ne yapacağımı bilmez bir durumda kalabalığa daldım. Suçla hiçbir ilgisi olmayan ne kadar insan varsa onları yakalayan polis, bir türlü yakalamıyor beni.

Karşı caddeden bir ekip daha geldi. Polisler kalabalıklaşınca, sevincim de artıyor. Yakalanma olasılığım kuvvetleniyor çünkü. Düşlerim gerçekleşmek üzere. Hemen yeni gelen ekibin yanına koştum. Arabadan inen ilk polis:

-"Soygun yapılalı çok oldu mu?" dedi.

-"Yok" dedim, "Daha biraz önce soydum."

-"Dalga geçme be kardeşim. Zaman soyguncuların lehine çalışıyor. Lütfen konuşmaya tutma beni."

-"İnanmıyor musun?"

-"Çok espirili bir adamsınız şey... Adınız neydi?"

-"Abuziddin."

-"Abuziddin bey çok şakacısınız. Ancak sizinle sohbet edecek durumda değilim. Boş bir zamanınızda, çalıştığım karakola gelirseniz, esprilerinizi bol bol dinlerim. Şu anda soygun olayı var, ve de biz onları yakalamak zorundayız."

-"İyi ya işte ben yaptım."

Polis gülerek, diğer arkadaşlarının yanına doğru, koşarak gitti.

Vay anasını be... Yakalanmanın ne kadar güç olduğunu, başınıza gelmezse bilemezsiniz. Soygunda hemen yakalanı, meşhur olanlara hayran olmamak elde değil. Yorulmuş olacağım ki çöktüm kaldırıma. Para çantası bacaklarımın arasında. Bir bela ki çekilir cinsten değil Hem dinleniyor, hem de beni yakalayacak polisi bekliyorum. Kargaşa hâlâ devam ediyor. Meraklıların oluşturduğu kalabalık büyüdükçe, büyüyor. Çaresizlik içindeyken, önümden hızla geçen polise çelmeyi taktım.Ağzının üzerine boylu bo

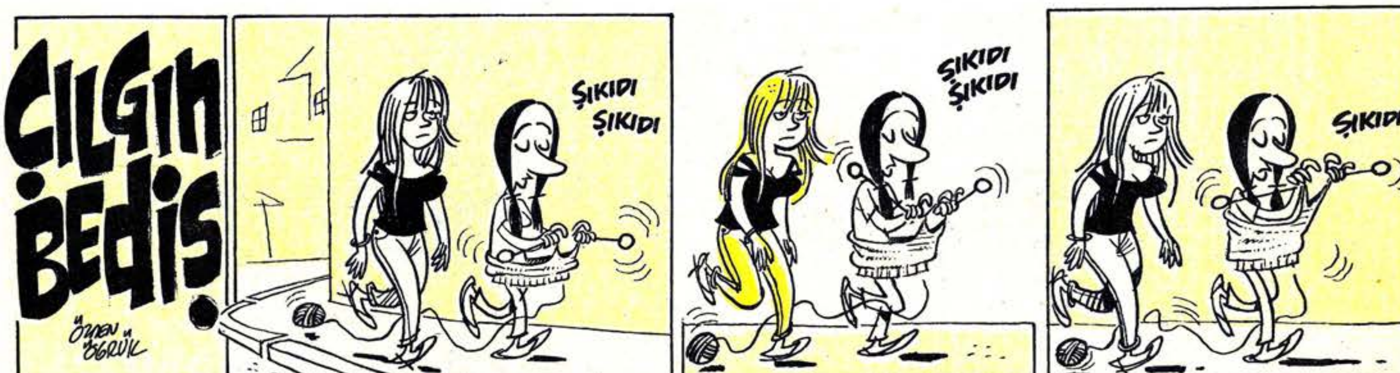

yunca uzanan polis,söylenerek kalktı.''Körmüsün be adam?'' dedi. ''Görüyorsun ki görev için koşuyoruz. Bir işe yaramıyorsun madem, evinde otur da görev yapanlara engel olma. Bu kutsal görevimizi hep bu gereksiz insanlar aksatıyor'' diye mırıldana mırıldana, uzaklaşıp gitti.

İçimdeki umut, karamsarlığa dönüştü. Düşlerim, karanlık bir sis perdesinin arkasında kayboluyor. Bir işi bile başaramamanın verdiği duygular, aşağılık kompleksine sürüklüyor beni. İşi buraya kadar getirmişken, yarıdabırakmak zoruma gidiyor. Ama bırakmayacağım. Son bir kez daha denemeliyim şansımı. Biraz önce çelmeyle düşürdüğüm polise doğru ilerledim. Göz göze geldik.Keskin zekasıyla tanıdı beni. Başını tehdit edercesine sallayarak ''Gel bakalım buraya'' dedi. Heyecanım doruk noktasında. İşte yakalanıyorum. İşte meşhur olmak üzereyim. Yanına varıp çantayı ayaklarının dibine koydum. Dik dik yüzüme baktıktan sonra.

''Ne elime ayağıma dolaşarak görevimi engelliyorsun'' dedi. ''Sende bir iş olduğunu, seni görür görmez anlamıştım. Şu karşıdaki polis arabasında otur ve bekle beni. Bekle ki hesabını göreyim.''

Sevinçten uçacağım neredeyse.. Bu işi mutlaka başaracağımı biliyordum. Koşar adımlarla arabaya doğru giderken arkamdan bağırdı polis, ''Aptal.. Aptal.. Çantanı unuttun. Gel al bakalım''. Adamdaki zekaya bak. Şundaki yeteneğe bak.. Suç kanıtını da elime veriyor ki, hiç bir savunma payı bırakmasın. Ellerine sarılıp öpeceğim neredeyse. Neden öpmeyeyim? Bana şöhretin kapılarını açan o değil mi yoksa? Evet, evet o... İşte bu büyük adam meşhur yapacak beni. Ünlü, herkes tarafından tanınır birisi olacağım. Çantayı alarak arabaya doğru yürüdüm. Resimlerimi çekecek gazetecileri arıyorum kalabalıkta. Bunu sorun yapmamalıyım. Onlar beni bulurlar. Hayatımın en mutlu anlarını yaşayarak arabaya oturdum. Daha iki dakika geçmemişti ki, bir polis hızla arabaya girdi. Beni görünce de ''Ne yapıyorsun burada?'' dedi. Heyecanım doruk noktasında. Sevinçten kekeleyerek, ''Bir başka memur bey yolladı efendim. O yakaladı beni'' dedim.

''Seni de, memur beyini de'' diyerek kolumdan tutup, adeta sürüklercesine dışarı çıkardı beni. Para çantasını da yanıma fırlattıktan sonra, arabayla hızla uzaklaştı. Keskin siren sesleri çıkararak, bütün arabalar onu izlediler.

Her şey elbette bitmedi. Benim gibi inançlı biri, düşündüklerini zor da olsa gerçekleştirir. Bu başarısızlık, sürekli başarısız olacağım anlamına gelmez. Bir sorunun birden çok çözüm yolu vardır. Diğer yolları da deneyeceğim. Çanta elimde, üzgün üzgün eve giderken böyle düşünüyordum.

Bitti

EVLENDİK MUTLUYUZ

Ayrıldık yine mutluyuz. Demek ki, boşuna evlenip, boşuna ayrılmışız. Öyle de olacakmış, böyle de.

GÜLŞEN VE MESUT ŞENGEZER

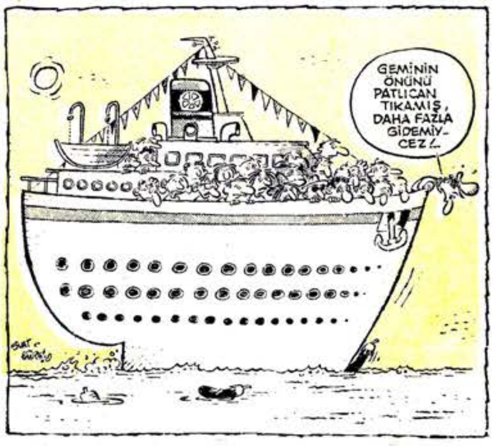

BEHİÇ ve ATİF

MUHLİS BEY ve GÜREŞ BEY

Evek! Güleşçilerimiz Polonya'nın Polz kentinde yapılan müsabakalardan beş altın, beş gümüş ve beş bornoz olmak üzere toplam beş madalya çıkardılar. Bu olay üzerine Güreş konusunu biraz deşarj etmeyi düşündüm...

GÜREŞ NEDİR?

Güreş fotboldaki dokuz kusurlu hareketten biridir. Bir rivagyete göre dedelerimizin dedeleri, onların kayınçoları ve dayıoğulları sıksık güreşirlermiş. Bu yüzden hepsisi küçlü kuvvetli tuttuyunu koparan, kopardıyını HU—HU ile yapıştıran insanlarmış. Bir pelvan otur dumu tekbaşına iki elense yermiş. Güreş ömceleri kuralsız bir oyunmuş. Nerde, ne zaman ve nasıl yapılıcağı bile belli olmazmış. Mesela ğa tam bakkaldan peynir alırken bakkal üstünüze atlıyıverirmiş. Ya da uyurken sırtınızda birinin olduyunu hissedip güreşe girermişsiniz. Fakak ilerleyen teknoloji ve japon malı jihazlar sağyesinde güreş taha uysal ve dedektif bir hağle gelmiştir.

Günümüzde "Güreş enerjisiyle" çalışan damlar, "Güreş gözlüğü" ile baktıyımız çeşitli ev eşyaları ve "Güreş yanıklarına" bolca sürdüyümüz enva-i çeşit merhemler hepimizin evine kadal girmiş durumdadıl. Bu yüzden ata süporumuz olan güreş hiçbil zaman küçümsemlemi ve elbirliğiyle kalkıtılmalıdır.

Muhliş Güreş Bey

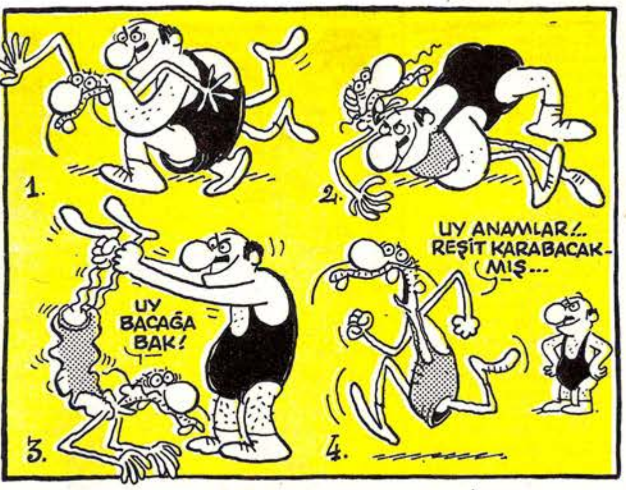

Yağlı güreşçiler TİKKAT!

1. Yağlanırken üstünüze yağ damlatmayiniz. Yağ lekesi çıkmaz. Unufak olursunuz.
2. Yağlı havalarda zincir takınıs.
3. Rakiğbiniz avcunuzdan sıyrılıp kaçıyolsa bırakın gitsin belki öyle taha mutlu olur.
4. Önemli bir husus da güleşçilerin giydiyi manda gönlünden yapılmış uzun ve kara donlardır. Bunlara "Kısmet" adı verilir. Giyenler şans eseri tur atlarlar. Bu kibi kimseler "Kısmetli adammış vesselâm" adı altında toplanırlar.

İyi bir güleşçide olmasısı gereken özellikler

1. Kuvvet, komdüsyon ve kalite kontürölü
2. Üç ravunt güreşebilecek kadar minder.
3. Kalın bacak ve kıl..
4. Kapalı veyağ yarı açık-yarı kapalı lostra salonu..
5. Eneljik ve tabii kaynakları olan bir antürenöl.
6. Ve buna benzer bir takım mayo, şorf, atlet, atletizm ve rekorlar.

MUHLİS BEYİN GÜLEŞTEKİ BAŞARILARI?

1967 Avrupa şampiyonuyla ağız kavgası
1968 Dünya şampiyonasında bir altın ve iki kül tablası
1971 Paris Yabancı Ressamlar Karma Sergisinde "Sempati Güzeli" ödülü...
1973 Balkan şampiyonasında Muhlis Bey rakibi olmadığı için kendisiyle güreşti ve yenilerek ikinci oldu.
1974 Akdeniz oyunlarında bir gümüş bir bronz ve binlerce renkli TV ve video kazandı.
1975 yılında Japonya da yapılan Asya oyunlarına gitmek için evinden çıkan Muhlis Bey yolda kalbolarak üç yıl geri dönmedi. Daha sonra **1978** yılında Nijerya'da bir mağarada kurtlarla yaşarken bulundu. Türkiye'ye iade edildi.

ÜNLÜ ANTRENÖL MUHLİS BEY GÖREŞ ÖĞRETİYOL ....

① Hareket: Kurtkapağı iki kolunuzu rakiğbin koltuk altlarından geçiriniz. Öbür ikikolunuzla bacaklarından tutup bir kolunuzla yatırınız.

(Not: Bu oyunu ahtapotunuz valsa kolayca yapabilirsiniz...)

② Hareket: Çırpma yumurta çırpma makinanızı rakiğbinizin koltuğu altından geçiriniz ve hızla çırpınız...

③ Mümkün olduyu kadal yüskek bir yere çıkılarak Ovuz'un ensesinden yakalanır ve öne eloğru çekilerek burnusu yere gömülür.

EN KAHRAMAN RIDVAN

ÖZET: Olmüş numarasıyla yurt dışına kaçan Abbas'ın adamları Rıdvan'ı yeni ''Baba''ları yaparlar Rıdvan ''Baba''lığın ne olduğundan habersizdir. Haraç olarak verilen parayı fakirlere dağıtılması için yapılan bir bağış zannederek alır. Sonra Kıl Rıfat adındaki ''Baba''nın ortalığı inlettiğini öğrenir. Adresini alır ve onu mahvetmeye (!) gider.

YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU

EN KAHRAMAN RIDVAN
YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU
VAY BE!.. BEN DE KENDİMİ İYİ İÇKİCİ BİLİRDİM! OYSA ADAM BI DİKİŞTE KOCA ŞİŞE VOTKAYI HİÇ ETTİ... VALLA HELAL OLSUN!
GÜM!
CART!
ADİLER! HIK!.. HEPSİ BANA KOMPLO KURMUŞLAR! HIK! BAK ŞİMDİ DE LOKANTAYI DÖNDÜRÜYORLAR! YAPMAYIN YAV, DÜŞÜCEM...HIK!
PAT! ÇAT!
IT'S NAAAVIR NEVIR.
GARÇ!
ÇATIRT!
KÜT!
...MAY KOOM TU...
TOK!
DILING!
DILONG!
DÜRÜYEMIN GÜGÜMLERIII KALAAAYLIIII AAAH KALAYLI OOH YANDAN OOH
ÇAT!
KÜT
RIFAT ABİYE HABER VERMELİYİM.
N'OLUYO AŞŞADA BE!.. NEDİR BU GÜRÜLTÜ?
22.
KÜTÜRT!..
BANG!
TÜH! YİNE TABANCANIN EMİYETİNİ KAPAMADAN KILIFINA KOYMUŞUM. YEPYENİ CEKETİM REZİL OLDU!
AH! SEN MİSİN RIFAT ABİ... BEN VURULDUM, BARİ SEN KAÇ KURTUL... O BURADA... SENİ DE ÖLDÜRÜR!..
KİMMİŞ O?..
IH!.. HANİ BABA ABBAS'I TEMİZLEYEN BİRİ VARDI YA, İŞTE O ŞİMDİ AŞŞADA. HERHALDE BÜTÜN ADAMLARIYLA GELDİ... AH!..
NEE?
DERHAL KARŞILIK VERELİM ABİ!
TAK!
BAM!
SALAAK! BÜTÜN ÇOCUKLARI HARAÇ TOPLAMAYA YOLLADIM... ÜÇÜMÜZ MÜ KARŞI KOYACAĞIZ? ÜSTELİK SEN DAHA TABANCAYI NE ZAMAN KULLANACAANI BİLE BİLMİYORSUN!
ŞEY... YANİ PARDON...
...YANLIŞLIKLA BENİ VEYA ARKADAŞLARINI VURABİ....
EYVAH! GENE PATLADI...
BAM!..
NEYDİ O?..
BI SİLAH SESİ...
BİR DİİL...BU ÜÇÜNCÜ PATLAYIŞ!..
KAÇIIN!
ÇEKİLİİN!
İMDAAT!
ANNE!
HIK!. NE KAÇIYORSUNUZ? ERKEKSENİZ TEKER TEKER GELİN! HIK!..
...KORKTUNUZ Dİ Mİ ADİLER!.. HIYK!.
GELİYOOR!..
HAFTAYA: HİYYEEEYT!.. RIDVAN

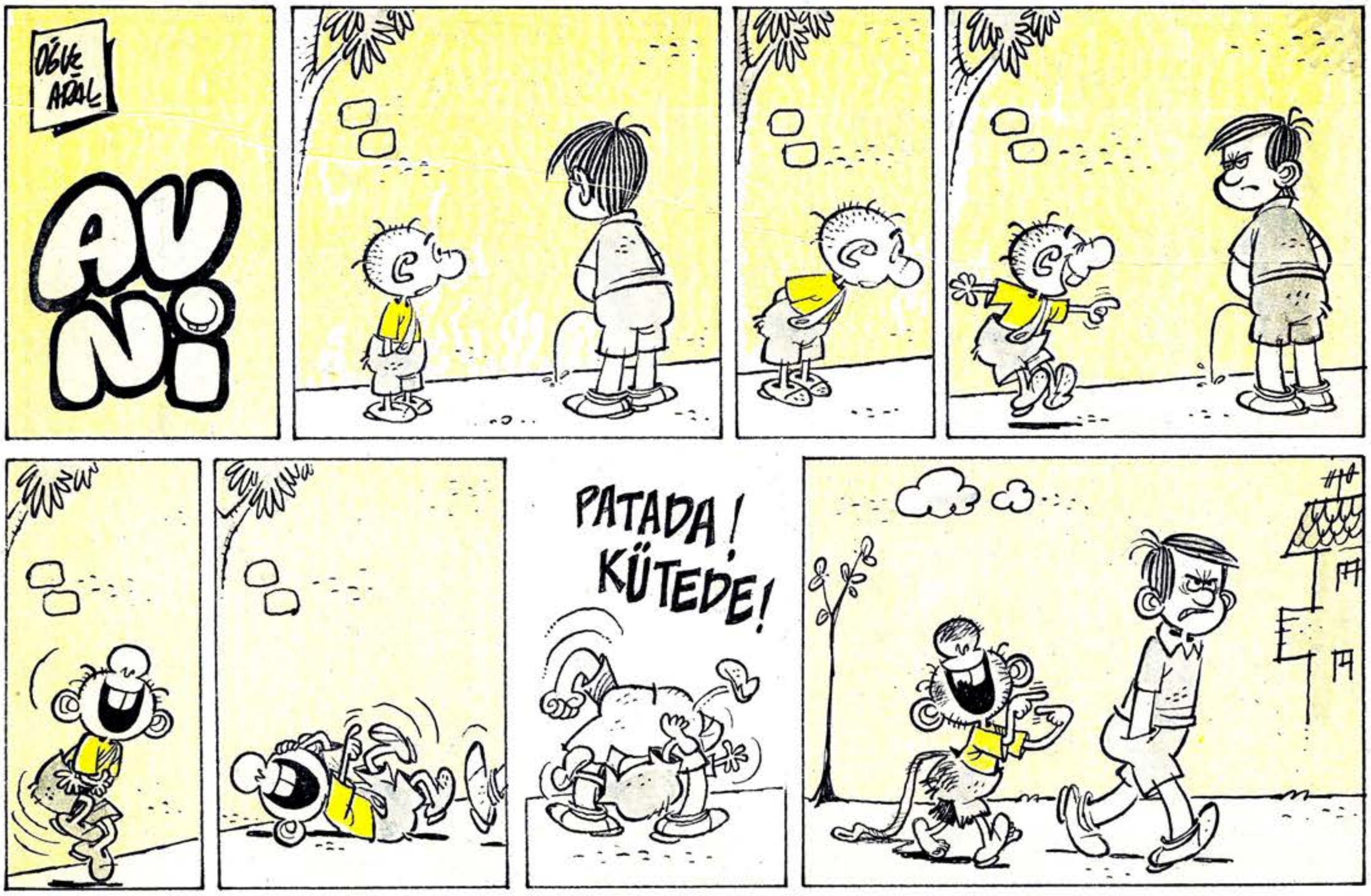
OĞUZ ARAL
AVNİ
PATADA! KÜTEDE!

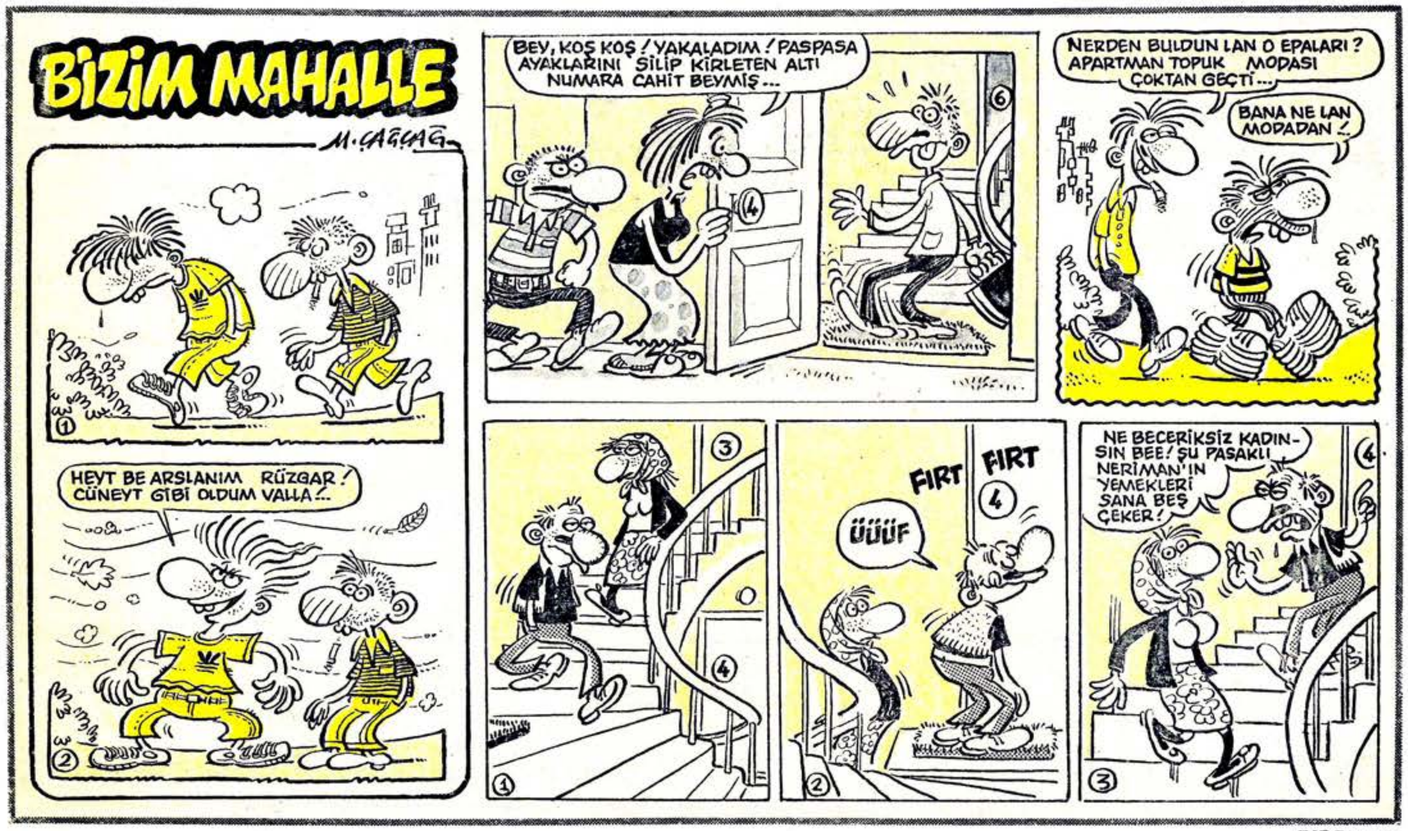
BİZİM MAHALLE
M. ÇAĞLAĞ
HEYT BE ARSLANIM RÜZGAR! CÜNEYT GİBİ OLDUM VALLA!..
BEY, KOŞ KOŞ! YAKALADIM! PASPASA AYAKLARINI SİLİP KİRLETEN ALTI NUMARA CAHİT BEYMİŞ...
NERDEN BULDUN LAN O EPALARI? APARTMAN TOPUK MODASI ÇOKTAN GEÇTİ...
BANA NE LAN MODADAN!
FIRT FIRT
ÜÜÜF
NE BECERİKSİZ KADINSIN BEE! ŞU PASAKLI NERİMAN'IN YEMEKLERİ SANA BEŞ ÇEKER!

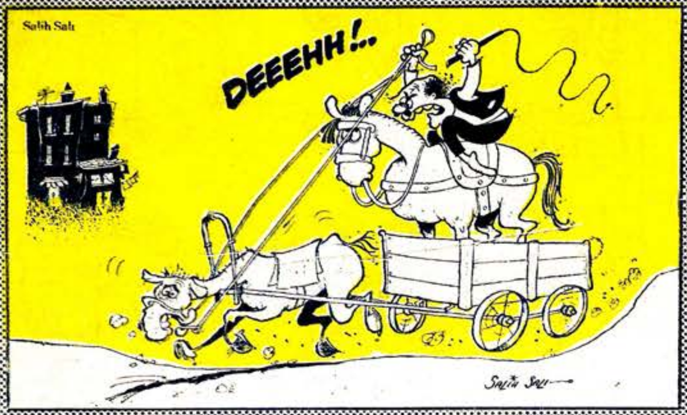

GIRGIR
YIL:11
SAYI:573
28 AĞUSTOS 1983 PAZAR

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İstanbul
Tel:528 50 00

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ
Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL
Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

UÇAK POSTASI: KIBRIS 40 TL.İNGİLTERE: 50 p.AMERİKA: 1.5$.ALMANYA: 2 DM.HOLLANDA 2F.FRANSA: 7 FF